

ELS ESTUDIANTS SARRIANENCs I PONTENCs CONTRA LA LL.A.U.

Hem cregut necessari parlar des de les planes de la revista POBLE de la greu problemàtica en la qual es troba el moviment estudiantil. Ho fem pensant en que a Sarrià i el Pont hi ha un nombre suficient d'estudiants als quals la Llei d'Autonomia Universitària ens afecta; estudiants universitaris, de formació Professional, de BUP i COU.

En definitiva la Llei que ens vol endossar el ministre Lluís González Seara és inadmissible per a tots els estudiants. Així mateix, i aprofitant l'avinentsa, hem de dir que el Govern de la U.C.D. no en té prou amb la Llei d'Autonomia Universitària, puix que també ha planificat l'Estatut de Centres Docents, aquest de conseqüències molt més greus que l'esmentada LL.A.U. Estatut que també ens veurem obligats a comentar i rebutjar.

Ací, avui, ens cenyirem en comentar els punts més flagrants de l'esmentat PROYECTO DE LEI ORGÁNICA DE AUTONOMIA UNIVERSITARIA.

En definitiva crec que els estudiants hem de dir rotundament NO! a la totalitat de la Llei per diferents motius, i és precis que avui us assabentem una mica del tema.

En primer lloc el caràcter orgànic de la Llei, que segons el ministre s'adapta a la Constitució i que hauria d'adaptar-se del tot als principis de la Constitució, no és res més que un senzill i contradictori reglament. Un reglament tanmateix que no s'adapta amb res a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i que no dona cap competència a la Generalitat en matèria Universitària. Així doncs, reglaments per als futbolistes i no per als Universitaris, senyor ministre!

La LL.A.U. discrimina i no reconeix l'oficialitat de la llengua pròpia de Catalunya, el català. Dóna un clar privilegi a la llengua castellana; en els articles (8.2) es pot veure el perjudici que això suposa.

Es reconeix en el text la possibilitat de creació d'Universitats privades, centres com els que té escampats arreu l'Opus Dei; això comporta la creació Universitària classistes, és dir centres per sabies (privats) i centres pels rucs (estatals)

Es disposa en la Llei una Universitat no autònoma, exclusivament depenent de Madrid (art. 11 i 12), amb la qual cosa la Generalitat no hi tindrà cap competència. És a dir, que d'autonomia econòmica res, els pressupostos ens vindrien dictaminats des de Madrid.

La Llei també disposa que els òrgans de govern de la Universitat no poden ésser propis de cada Facultat ni de cada Universitat. D'això també es dedueix com serien els òrgans de govern, és a dir totalment anti-democràtics.

També dels drets dels estudiants la LL.A.U. no en vol saber res, no es reconeix el dret de vaga, ni d'assemblea, ni la participació dels estudiants en els òrgans de govern de les Universitats, etc.

El projecte limita també la permanència dels estudiants en les Universitats; concretament el text diu: (art. 31.3) "...establecerán igualmente normas para limitar la permanencia en la Universidad de aquellos estudiantes que no superen las pruebas correspondientes en los plazos que se determinen".

S'estableix igualment "Numerus clausus", que vol dir que el nombre d'estudiants és limitat i aprovat per les Corts Art. (32.2): "Las Cortes por motivos de interés público podrán autorizar al Gobierno para establecer un número máximo de estudiantes que pueden cursar un carrera..."

En definitiva el present article és allò que l'Eulàlia Vintró va dir en el famós debat televisiu, que les facultats són com autobusos que quan aquests s'omplen de gent, no hi pot entrar ningú més, i si no si cap, a la "rue". Les facultats universitàries no son això, senyor ministre!

Els plans d'estudi ens vindrien també dictats des de Madrid. En conseqüència s'impedeix l'autonomia de les facultats i escoles per a establir plans d'estudi coherents. A les Universitats tampoc se'ls hi reconeix la contractació dels professors, es matenen també les càtedres vitalícies; és a dir, als catedràtics no els pot moure ningú, omnipotència dels catedràtics per damunt de tot.

En definitiva els estudiants sarrianencs i pontencs hem de rebutjar el projecte i hem de demanar la seva retirada total a les Corts Hem traçat o esboçat alguns punts de desacord, però hem d'advertir que si analitzem bé el projecte, arribarem a la conclusió de que ens queden en el tinter més raons per rebutjar-lo totalment

Hem intentat des d'aquest espai reincidir amb la qüestió del ja debatut problema universitari; creiem que el tema es mereix la solidaritat de la gent del nostre poble. Així ens veurem obligats en el proper número de la revista POBLE, d'esboçar i fer-vos conèixer el que és ESTATUT DE CENTRES DOCENTS, el qual presenta problemes molt més flagrants que la LL.A.U. Que sàpiga la U.C.D. que tampoc a Sarrià ni al Pont Major no ens plauen (com hi ha món) llurs projectes de política educativa.

JOSEP BRUGADA

GOIG A LA MUNTANYA

*Blanca com un vel de fada
de sobre els núvols s'eleva,
mestra de la vida encara,
una muntanya de gebre.*

*Amb puresa fou creada
quan tot era eternitat,
per un ànsia delicada
d'infinita humilitat.*

*I és tant gran el seu entorn
quan restatota nevada,
que contemplar el seu son
sembla l'estel d'una Mare.*

*La capa de gebre espessa
que l'envolta des de dalt,
m'enforteix la feblesa
i l'esclat d'ésser mortal.*

*I al vespre, a la llum de la lluna,
quant tot és pau i harmonia,
la por i l'odi se m'allunya
i l'amor es fa poesia*

*La bellesa del paisatge,
la llibertat de la neu,
la natura és un missatge
que m'acosta més a Déu.*

*"I sento en el fons del cor
com un deliri plaent;
és la força de l'amor
és la força del moment"*

BARTOMEU SEGURA